

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

L. C. T.,
zast. Markem Sedlákem,
advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8

proti
žalovanému

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 02. 2020, č.j. MV-182673-4/SO-2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky č. j. OAM-18351-32/ZM-2019 ze dne 13. 11. 2019, kterým byla podle § 46 odst. 6 ve spojení s větou druhou § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon“) zamítnuta dle ust. § 46 odst. 6 ve spojení s větou druhou § 46 odst., 1 zákona žalobcová žádost o vydání zaměstnanecké karty a to z důvodu, že žalobce neplnil předchozí účel pobytu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce napadá právní posouzení věci, jelikož dle jeho názoru na žalobce nedopadá ust. § 46 odst. 1 věta druhá zákona, jelikož ust. § 46 odst. 6 zákona zní: „*Pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá...*“, což dle žalobce znamená, že je pro potřebu řízení o žádosti o zaměstnaneckou kartu při aplikaci ust. § 46 odst. 1 věta druhá zákona možno v jeho znění nahradit pouze slova „povolení k dlouhodobému pobytu“ slovy „zaměstnaneckou kartu“. V ostatním zůstává nezměněno. Není proto možno neplnění účelu uděleného víza k pobytu nad 90 dnů v tomto ustanovení (v citaci zvýrazněná silným písmem) svévolně nahrazovat údajným neplněním účelu k pobytu na zaměstnaneckou kartu. Pokud tak správní orgány v případě žalobce postupovaly, činily tak v rozporu se zákonem.
3. Není možné obdobným výkladem, který navíc správní orgán I. stupně přezkoumatelným způsobem nevysvětluje, dojít k závěru, že zákon je přísnější pro žadatele o zaměstnaneckou kartu, než pro žadatele o dlouhodobý pobyt, ačkoli znění zákona (§ 46 odst. 1 věta druhá) je pro oba dva typy pobytu stejné. Správní orgán I. stupně opomíjí, že pokud by byl jeho výklad zákona správný, musel by se vztahovat nejen na zaměstnanecké karty, ale i na povolení k dlouhodobému pobytu.
4. Uvedenou argumentaci uplatnil žalobce i ve svém odvolání. Žalovaný však na tuto argumentaci na straně 5 svého rozhodnutí uvedl: „*Účastník řízení v odvolání namítá, že správní orgán I. stupně nesprávně aplikoval § 46 odst. 6 ve spojení s § 46 odst. 1 větou druhou zákona č. 326/1999 Sb. a že výkladem, který správní orgán I. stupně aplikoval, došel k tomu, že je zákon č. 326/1999 Sb. přísnější pro žadatele o zaměstnaneckou kartu než o dlouhodobý pobyt. Komise však nemá za to, že by byla aplikace těchto ustanovení nesprávná. Dle názoru Komise zákonodárce odkazem na odst. 1 zamýšlel zajistit, že cizinci žádající o vydání zaměstnanecké karty plní účel pobytového oprávnění, které jim bylo vydáno, a to bez ohledu na to, zda šlo o vízum k pobytu nad 90 dnů, o dlouhodobý pobyt, či dlouhodobý pobyt formou zaměstnanecké karty. V této souvislosti Komise odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 46/2019-48 ze dne 19. 11. 2019, kde soud uvedl, že „Výše popsaná právní východiska lze shrnout tak, že v souladu s § 46 odst. 6 ve spojení s § 46 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců je povinno ministerstvo v řízení o vydání zaměstnanecké karty zkoumat mj., zda žadatel plnil v době platnosti předchozího pobytového oprávnění účel, pro který mu bylo oprávnění uděleno.“. Nelze ani souhlasit s námitkou účastníka řízení, že by zákon č. 326/1999 Sb. byl přísnější pro žadatele o zaměstnanecké karty, neboť i v případě žádostí o dlouhodobý pobyt za jiným účelem správní orgán I. stupně vždy*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zkoumá, zda žadatel plnil a plní účel dosavadního pobytového oprávnění, pouze pak v případě zamítnutí žádosti postupuje podle jiných ustanovení zákona č. 326/1999 Sb.“

5. Žalobce považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Pokud žalovaný tvrdí v první zvyrazněné pasáži citace, že zákon byl správním orgánem I. stupně interpretován a aplikován v souladu s tím, co zamýšlel zákonodárce, měl rovněž uvést, jakým způsobem úmysl zákonodárce zjistil, z čeho jej dovodil.
6. Nepřezkoumatelná je rovněž druhá zvyrazněná pasáž citace. Pokud žalovaný tvrdí, že zákon (tak, jak jej on a správní orgán I. stupně vykládá a aplikuje) není přísnější pro žadatele o zaměstnanecké karty, protože v případě žádostí o dlouhodobý pobyt za jiným účelem, než je zaměstnanecká karta, se v případě zamítnutí žádosti postupuje podle jiných ustanovení z. č. 326/1999 Sb., měl rovněž konkrétně uvést o jaká jiná ustanovení z. č. 326/1999 Sb. se jedná.
7. Žalobce namítá, že nejsou splněny ani další podmínky pro aplikaci ust. § 46 odst. 1 věta druhá zákona, protože toto ustanovení se vztahuje pouze na případy, kdy cizinec účel pobytu neplní a ani nevyvíjí žádné úsilí směřující k plnění účelu pobytu, což není případ žalobce. Ačkoli tedy žalovaný shodně se žalobcem konstatuje, že žalobce nemohl nastoupit do zaměstnání bez vlastního zavinění a že se po celou dobu snažil tuto situaci za použití různých zákonných prostředků řešit, přesto tvrdí, že se nejedná o situaci neplnění účelu pobytu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. Žalobce s tímto závěrem nesouhlasí. Jaký jiný důvod neplnění účelu pobytu je možno označit za závažný, než důvod, který je na cizinci nezávislý a který cizinec nemůže ovlivnit, jak se tomu stalo v případě žalobce. Rovněž pojem „přechodná doba“ použitý v zákoně je třeba vykládat ve prospěch žalobce. Je třeba pod něj zařadit i situace, kdy cizinec zjevně vyvíjí, byť neúspěšné, úsilí, aby neplnění účelu bylo přechodné.
8. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby. Dále uvedla, že námitky uváděné v podané žalobě jsou téměř shodné s námitkami uvedenými v odvolání. S ohledem na to plně odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí, ve kterém byly námitky řádně vypořádány. V daném případě byly splněny veškeré podmínky pro zamítnutí dané žádosti.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalovaná s tímto postupem vyslovila souhlas a žalobce se k němu nevyjádřil, má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasil.
10. Žaloba není důvodná.
11. Námitka, že rozhodnutí je nezákonné z důvodu nepřezkoumatelnosti, není důvodná.
12. Soud má za to, že žalovaná i správní orgán prvního stupně v odůvodnění svých rozhodnutí vyložily své závěry způsobem, který nebrání jejich věcnému posouzení ze strany soudu. Připojily přitom úvahy, jimiž byly ve svých skutkových a navazujících právních závěrech vedeny. Žalobce má sice pravdu v tom, že žalovaná ve dvou žalobcem připomínaných aspektech své závěry blíže neodůvodňuje, z pohledu soudu jsou však z odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

napadeného rozhodnutí jednoznačně seznatelné důvody, pro které správní orgány přistoupily k zamítnutí žádosti žalobce a pro které považovaly jeho právní argumentaci za nedůvodnou. Vznášení námitek žalobcem je tak dle přesvědčení soudu spíše polemikou se závěry správních orgánů o posouzení klíčové právní otázky týkající se aplikace § 46 odst. 1 věty druhé zákona o pobytu cizinců na posuzovaný případ. To, že se jimi žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí explicitně nevyjádřil, podle přesvědčení soudu nepředstavuje nedostatek takového charakteru, který by soudu zamezoval posoudit důvodnost uplatněných žalobních námitek.

13. Žalovaný svůj názor podepřel konkrétním rozhodnutím soudu (*Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 46/2019-48 ze dne 19. 11. 2019*) s tím, že zákony vykládat je obecně úkolem soudu. Naopak úkolem správního orgánu je zákony správně aplikovat, nikoliv podat vyčerpávající argumentaci ohledně výkladu určitého zákonného ustanovení. Správní orgán tak nemusí obsírně polemizovat s účastníkem o to víc v případě, kdy je již jeho výklad aprobován názorem soudu.
14. Stěžejní námitkou žalobce je právní hodnocení věci, resp. zdůvodnění aplikace věty druhé ust. § 46 odst. 1 zákona na případ žalobce, a mezi účastníky není sporu o rozhodných skutkových okolnostech, které rovněž vyplývají ze správního spisu.
15. Není mezi nimi sporným, že žalobci byla vydána zaměstnanecká karta s platností od 26. 3. 2018 do 25. 3. 2020. Jelikož společnost ZVÚ STROJÍRNY, a. s., u níž měl být žalobce na základě smlouvy o smlouvě budoucí zaměstnán, odmítla žalobce z důvodů na její straně zaměstnat z důvodu nedostatku zakázek, žalobce posléze opakovaně neúspěšně žádal o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty.
16. Rozhodnutím ze dne 2. 11. 2018 byla žádost žalobce ze 17. 5. 2018 o souhlas se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 7 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. zamítnuta, neboť účastník řízení nepředložil ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti.
17. Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 22. 2. 2019 bylo řízení o žádosti žalobce ze dne 2. 8. 2018 další žádost o souhlas se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., neboť účastník řízení v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování řízení, konkrétně nedoložil doklad o tom, že jeho pracovněprávní vztah trvá, či skončil před dobou kratší než 60 dnů.
18. Platnost uvedené zaměstnanecké karty přitom byla zrušena rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019.
19. Žalobce v této situaci současně dne 2. 8. 2018 podal nyní posuzovanou žádost o vydání zaměstnanecké karty, která byla prvostupňovým rozhodnutím podle § 46 odst. 1 věty druhé ve spojení s § 46 odst. 6 zákona o pobytu cizinců zamítnuta s tím, že žalobce neplnil v době platnosti zaměstnanecké karty na území účel, pro který mu byla (dřívější) zaměstnanecká karta vydána.
20. Dle ust., „*ministerstvo povolení k dlouhodobému pobytu dále nevydává, pokud cizinec neplní na území účel, pro který mu bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů a pro který mu má být vydáno povolení k dlouhodobému pobytu, nebo pokud cizinec neplnil v době platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území účel, pro který mu bylo vízum uděleno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

21. Soud má za to, že správní orgán prvního stupně aplikoval toto ustanovení správně.
22. Dle čl. 41 odst. 1 usnesení vlády č. 188/1998 Sb., Legislativní pravidla vlády, ve znění pozdějších předpisů, nazvaného „Použití slov "obdobně" a "přiměřeně"“, se uvádí: *Slovo "obdobně" ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu.*

Žalobce má sice pravdu v tom, že se v ust. § 46 odst. 1 věta druhá z.č. 326/1999 Sb. rozlišují pojmy „povolení k dlouhodobému pobytu“ a „vízum nad 90 dnů“ a že zákon rozlišuje jednotlivá oprávnění k pobytu dle délky s tím, že u povolení k dlouhodobému pobytu se jedná o vyšší pobytový statut, o který může být žádáno pouze na základě víza nad 90 dní, viz ust. § 42 odst. 1 zákona, který stanoví, že *žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je oprávněn podat cizinec, který na území pobývá na vízum k pobytu nad 90 dnů, hodlá na území přechodně pobývat po dobu delší než 1 rok a trvá-li stejný účel pobytu.* (pozn. podtržení provedl soud)

23. Soud však upozorňuje na to, že na rozdíl například od víza nad 90 za účelem výzkumu nebo podnikání, za účelem zaměstnání nelze udělit vízum nad 90 dnů, které by předcházelo zaměstnanecké kartě, ale pouze rovnou zaměstnaneckou kartu (viz. § 30 odst. 1 věta druhá zákona, dle kterého *vízum k pobytu nad 90 dnů nelze udělit za účelem zaměstnání; to neplatí, jde-li o cizince, který žádá o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem sezónního zaměstnání nebo o mimořádné pracovní vízum.*)
24. S ohledem na to, že nelze vydat vízum nad 90 dnů za účelem zaměstnání, by následně odkaz v odst. 6 ustanovení §46 na odst. 1 věta druhá, dle výkladu žalobce postrádal zcela smyslu, jelikož by fakticky zněl:

„Ministerstvo zaměstnaneckou kartu dále nevydává, pokud cizinec neplní na území účel (neexistujícího) víza nad 90 dnů (za účelem zaměstnání), nebo pokud cizinec neplnil v době platnosti (neexistujícího) víza nad 90 dnů (za účelem zaměstnání) účel pobytu.

25. Takový výklad se však i dle soudu zcela mýlí se záměrem zákonodárce, kdy se v důvodové zprávě k zákonu č. 222/2017 Sb., který vnesl do zákona předmětné znění ustanovení § 46, uvádí:

„Účelem navrhované změny je zabránit využívání oprávnění k pobytu k jinému než deklarovanému účelu. Návrh doplnění § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců navazuje na změny v ustanovení § 37 zákona o pobytu cizinců, kdy cílem je, stejně jako v případě změny navrhované v tomto ustanovení, explicitně zakotvit jako důvod nevydání povolení k dlouhodobému pobytu skutečnost, že cizinec neplní účel pobytu, pro který mu bylo uděleno dlouhodobé vízum a pro který žádá po uplynutí platnosti tohoto víza o vydání povolení k dlouhodobému pobytu.

Speciální důvod nevydání povolení k dlouhodobému pobytu se zakotvuje i pro případy, kdy k neplnění účelu pobytu docházelo v minulosti v případě, kdy cizinec žádá o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za tímtéž účelem, za nímž měl uděleno dlouhodobé vízum. Neplnění účelu v minulosti se zde posuzuje v případě toho víza, které bezprostředně předcházelo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu.

Je třeba počítat i s individuálními situacemi, kdy cizinec objektivně po přechodnou dobu účel pobytu plnit nemůže, resp. jsou k tomu na jeho straně závažné důvody. V takovém případě, pokud takové důvody prokáže, nebude neplnění účelu pobytu důvodem pro zrušení nebo neprodloužení oprávnění k pobytu. Stejně jako v případě § 37 odst. 2 písm. h) zákona o pobytu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

cizinců nelze ani zde za neplnění účelu považovat například situace, kdy cizinec tráví svou třeba i měsíc trvající dovolenou v cizině.

Změny navrhované v § 46 odst. 3 až 6 jsou v zásadě legislativně technickým důsledkem doplnění v § 46 odst. 1, kterým má být umožněno otázku neplnění účelu pobytu posuzovat i u speciálních druhů dlouhodobých pobytů (v případě, že žádostem o taková povolení k dlouhodobému pobytu bezprostředně předcházet pobyt na dlouhodobé vízum). Ačkoli se v těchto případech jedná o povolení k dlouhodobému pobytu, která vycházejí z transpozic unijních směrnic, lze stanovení neplnění účelu pobytu jakožto důvodu pro jejich nevydání považovat za souladné s výhradou veřejného pořádku, již i tyto směrnice považují za důvod pro odmítnutí udělení povolení k pobytu. Pokud jde o výhradu veřejného pořádku, je jednotlivým členským státům ponechán prostor pro uvážení, co lze za porušování veřejného pořádku považovat (aniž by tím byla dotčena příslušná judikatura Soudního dvora Evropské unie). V tomto směru lze tedy v zásadě neplnění účelu pobytu považovat za ohrožení veřejného pořádku, neboť neplnění účelu pobytu je (s výjimkou přechodných období, kdy účel není plněn ze závažných důvodů) spojeno s tím, že cizinec využívá povolený pobyt k jiným účelům, než k tomu, který mu byl povolen.“ (pozn. potvrzení provedl soud)

26. Ustanovení § 46 odst. 6 ve spojení s ust. § 46 odst. 1 věta druhá tak vyjadřuje zcela jasný úmysl zákonodárce, kterým je povolit pobývat na území republiky pouze z konkrétního důvodu a tedy nevydat pobytové oprávnění tomu, kdo neplní nebo v minulosti neplnil účel pobytu, o který žádá, a to na základě jakéhokoliv pobytového oprávnění nad 90 dnů.
27. Tento záměr je rovněž zcela explicitně vyjádřen i v ust. § 45 odst. 1 zákona, který stanoví, že *cizinec, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu.*
28. Smyslem ustanovení § 46 se zabýval i NSS ve svém rozsudku ze dne 14. 4. 2020, č.j. 4 Azs 442/2019- 34, ve kterém je uvedené:

„[17] Z citované důvodové zprávy vyplývá, že zákonodárce zamýšlel právě takové řešení, které i výslovně vtělil do textu § 46 odst. 1 věty druhé zákona o pobytu cizinců a k němuž dospěl i krajský soud v napadeném rozsudku. Tedy, že důvodem pro nevyhovění žádosti o povolení dlouhodobého pobytu má být pouze takové neplnění účelu víza k pobytu nad 90 dnů, které se týká účelu, pro který je žádáno o povolení k dlouhodobému pobytu, a to jak v případě, že jde o žádost o povolení k dlouhodobému pobytu podanou v době platnosti takového víza nad 90 dnů, tak i v případě žádosti o dlouhodobý pobyt podané po uplynutí platnosti víza.“ (pozn. potvrzení provedl soud).

29. Ke skutečnosti, že výklad provedený správním orgánem je správný, svědčí i skutečnost, že zaměstnanecká karta musí být rovněž z důvodu neplnění účelu pobytu zrušena, viz § 46e které odkazuje na ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona, které však rovněž mluví o vízu nad 90 dnů a nikoliv o povolení k dlouhodobému pobytu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

30. Osmý senát si je vědom toho, že rozhodl v podstatě ve stejné věci opačně než desátý senát, který ve svém rozsudku ze dne 17. 12. 2020, č.j. 10 A 26/2020 – 34, který vyslovil, že „*ustanovení § 46 odst. 1 věty druhé zákona o pobytu cizinců se dle přesvědčení soudu týká jen plnění účelu víza k pobytu nad 90 dnů, kterým povolení k dlouhodobému pobytu není. Případné neplnění předchozího účelu dlouhodobého pobytu (zaměstnanecké karty) v minulosti tak nemůže být podle Městského soudu v Praze důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty podle § 46 odst. 1 věty druhé ve spojení s odst. 6 zákona o pobytu cizinců.*“
31. Desátý senát svůj rozsudek opřel o závěry rozsudku NSS ze dne 14. 4. 2020, č.j. 4 Azs 442/2019 – 34. Osmý senát je však přesvědčen, že tento rozsudek NSS se týkal poněkud jiné situace – byla zamítnuta žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení pobytu z důvodu neplnění účelu zaměstnanecké karty, tedy neplnění **jiného účelu, než o který je žádáno**, což je i dle osmého senátu nedovolená analogie v neprospěch žadatele, jelikož, jak zdůraznil NSS v tomto rozsudku (viz. bod 28 shora), *důvodem pro nevyhovění žádosti o povolení dlouhodobého pobytu má být pouze takové neplnění účelu víza k pobytu nad 90 dnů, které se týká účelu, pro který je žádáno o povolení k dlouhodobému pobytu.* To však není tento případ.
32. Soud má rovněž za to, že námitka žalobce, že zákon je přísnější pro žadatele o zaměstnaneckou kartu, než pro žadatele o dlouhodobý pobyt, je rovněž lichá, jelikož i u jiných povolení k dlouhodobému pobytu není vyhováno žádostem o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu neplnění účelu předchozího dlouhodobého pobytu a to dle ust. § 46 odst. 1 věta první, která odkazuje na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona, kdy neplnění účelu předchozího pobytu je judikaturou posuzováno jako jiná závažná překážka pobytu cizince na území, viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011 – 81, ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011 – 69, ze dne 8. 8. 2012, č. j. 3 As 15/2012 – 29, ze dne 30. 1. 2013, č. j. 9 As 117/2012 – 35, ze dne 29. 5. 2013, č. j. 3 As 14/2013 – 28, a ze dne 27. 9. 2013, č. j. 4 As 114/2013 – 35, ze dne 15. 4. 2014, č. j. 2 As 75/2013 – 52, ze dne 28. 5. 2014, č. j. 4 As 165/2013 – 50.
33. Rovněž v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021, č.j. 2 Azs 26/2021- 29, byla formulovaná právní věta: „*Cizinci, který již je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu, nelze nové povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem (byť společného soužití rodiny) dle § 45 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, udělit, jestliže před podáním žádosti neplnil účel dosavadního dlouhodobého pobytu. Závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2020, č.j. 4 Azs 442/2019-34, se týkají pouze žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dle § 46 odst. 1 citovaného zákona podaných držiteli dlouhodobého víza. Ustanovení § 46 odst. 3 není lex specialis vůči § 45 odst. 1 téhož zákona.*“
34. Soud shledal nedůvodnou i námitku žalobce, kterou bylo namítáno, že žalobce neplnil účel pobytu z důvodu, který nebyl na jeho straně, a jednalo se tedy o *neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu*. Žalovaná v tomto ohledu uvedla, že žalobce nikdy nezačal plnit účel svého pobytu a správně odkázala na rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2018, č. j. 4 Azs 248/2017 – 37, který byl aprobován pozdějším rozsudkem NSS ze dne 7. 1. 2021, 1 Azs 437/2020 – 28, ve kterém se uvádí:

„Nejvyšší správní soud zde rovněž zdůraznil, že každý cizinec je povinen plnit účel, pro který mu bylo povolení k pobytu uděleno, což by v daném případě nemohlo nastat (neboť místo fakticky neexistovalo). Současně Nejvyšší správní soud konstatoval, že je nepodstatné,

zda překážku způsobuje okolnost na vůli cizince závislá, či nezávislá; ani fakt, že se cizinec do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé, není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na konkrétním pracovním místě. S ohledem na to, že pracovní místo, na které byl stěžovatel k zaměstnavateli KOLASOL s. r. o. přidělen, k 1. 4. 2017 zaniklo, tedy fakticky neexistovalo, nemohl stěžovatel účel povoleného pobytu plnit. V tomto směru je aplikace citovaného rozsudku zcela případná.“

35. Soud rovněž souhlasí se žalovanou v tom, že výklad žalobce by mohl vést k nežádoucí situaci, kdy zaměstnavatelé budou podepisovat smlouvy o smlouvách budoucích, které nemíní v budoucnu uzavřít, a cizinci by zde mohli opakovaně pobývat, aniž by plnili účel, pro který byl pobyt povolen. Takový výklad je rozporu se zákonem.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. dle úspěchu ve věci. Žalované, která měla ve věci plný úspěch, však nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. května 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.